

Evangelhia zilei de marți: În brațele Tatălui nostru Dumnezeu

Comentariu la Evangelhia de marți din a XIII-a săptămână a timpului de peste an. „De ce sunteți fricoși, oameni cu puțină credință?” Domnul ne cere o maturizare interioară: să trecem de la copilul care se plânge și se supără pentru că i se pare că tatăl lui nu-l ascultă, la copilul care are întotdeauna încredere în Tatăl său.

Evangelhie (Mt 8, 23-27)

Apoi s-a urcat în barcă, iar discipolii l-au urmat.

Și iată că pe mare s-a iscat o furtună atât de puternică încât barca era acoperită de valuri, iar el dormea.

Au venit și l-au trezit spunându-i: „Doamne, salvează-ne! Pierim!”

Dar el le-a spus: „De ce sunteți fricoși, oameni cu puțină credință?”

Atunci, ridicându-se, a certat vânturile și marea și s-a făcut liniște deplină.

Oamenii au fost cuprinși de uimire și spuneau: „Cine este acesta de care ascultă și vânturile și marea?”

.....

Comentariu la Evanghelie

Asemenea ucenicilor, de multe ori și noi trăim în mijlocul furtunilor.

Iar furtunile din viața noastră – mizeriile și căderile noastre, înfrângerile și eșecurile, boala și suferința – scot la iveală vulnerabilitatea noastră. Și, în același timp, dezvăluie unde ne-am așezat siguranțele.

Problema ucenicilor era că se lăsaseră cuprinși de teamă în fața furtunii, le era frică. Credeau că Cristos, deși era cu ei, de fapt nu se mai interesa de ei, îi abandonase. „Nu-Ți pasă că pierim?”, Îi spun.

Iar El le răspunde: „De ce sunteți fricoși, oameni cu puțină credință?”

În fața furtunilor vieții, creștinul poate adopta o atitudine care așteaptă o intervenție continuă, constantă, invazivă din partea lui Dumnezeu. Sau, dimpotrivă, o atitudine de credință.

Domnul ne cere o maturizare interioară: să trecem de la copilul

care se plânge și se supără fiindcă i se pare că Tatăl nu-l ascultă, la copilul care are încredere, care se abandonează în brațele Tatălui.

În viața creștinului se întâmplă la fel ca în viața copilului care învață să meargă: face un pas, încă unul, cade și se ridică. Întotdeauna sub privirea atentă a tatălui, care îl încurajează, îl ridică, dar nu îl duce mereu în brațe, ca să nu sufere.

În mijlocul furtunilor, trebuie să alergăm la Domnul, să ne refugiem în El, pentru că este întotdeauna alături de noi – nu atât ca să îndepărteze furtuna, cât ca să ne ajute să creștem, să ne maturizăm.

Poate că, în acea furtună, noi suntem mâna prietenoasă care îi ajută pe alții să meargă înainte; corabia în care ceilalți îl pot întâlni pe Dumnezeu care nu ne uită niciodată.

Luis Cruz // Ray Billcliff - Pexels

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-marti-in-bratele-
tatalui-nostru-dumnezeu/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-marti-in-bratele-tatalui-nostru-dumnezeu/) (11.03.2026)